

efter min Mening først og fremmest skulle kontrollere, er Ministeriets Stilling til Grundloven og derefter tage vor Stilling og Bestemmelse. Saaledes opfatter jeg mine Forpligtelser efter Grundloven som Rigsdagsmand. Derfor er Kilden til den Tilstand, vi staa i, først og fremmest det provisoriske Ministerium. Spørger man, hvordan Grundloven har det — og selvfølgelig er det, at vi skulle spørge saa, for behøvede vi det ikke — i dette Ministeriums Væretid, saa gjentager jeg, at den har det som det erobrede Land, som et af et Kofsatregiment erobret Land.

Man har saadan paa Kjølesen, at vi give for meget efter vor Lands Ene til Forsvarsvæsenet — og det understrever jeg ganske selv om man bortfører og bortfer fra de provisoriske Tilførselsudgifter. Jeg var ikke med til et stemme for de indvandede Forsvarslove i 1880 og de deraf følgende Konsekvenser, men jeg har høret mig derom, og jeg skal ikke komme ind derpaa. Jeg er saa meget mere enig i den Sætning, at vore militære Udgifter efter Lovens bør søges nedsatte, som man ved provisoriske Foranstaltninger altsaa egenmægtig søger at give vor Forsvarsvæsen en Udvikling som mangfoldige øvrige Fædrelandsvenner, ja, jeg tør nok sige, som den største Del af Landets Borgere betraakte som høj Grad ubehørligende for vor Fædreland. Tillad mig at nævne et Par Tal om Udviklingen af Forsvarsvæsenet. I 1868—69, 1869—70 og 1870—71 udgav vi til Krigsministeriet paa §§ 22 og 26 — jeg nævner de Tal, som ere Dem mest bekendte — 9,334,886 Kroner aarlig i Gjennemsnit i de 3 Aar og for Flaaden paa §§ 23 og 26 — jeg har ladet de halvmilitære Indretninger som Gods- og Bagervæsenet staa for jeg har kun brugt Tallene som et Billede ikke med udbenslet Nøiagtighed — have vi i de samme tre Aar i Gjennemsnit brugt 3,985,918 Kroner eller Alt til Hær og Flaade efter §§ 22 og 23 og de paaagældende Afnit af § 26 13,320,804 Kroner i Gjennemsnit. Nu vil jeg foreslaa Dem, at vi tage Udgifterne medens vi have høret de Grovrede, saaledes som vi endnu ere det. Da var Gjennemsnittet i de 3 provisoriske Aar, som vi have Statsregnskab for, 1885—86, 1886—87 og 1887—88 af de militære Udgifter ligeledes efter §§ 22, 23 og de paaagældende Afnit af § 26 22,085,041 Kroner aarlig eller 8,764,237 Kroner mere end Gjennemsnittet af de tre rolige og juridiske Aar, hvor vi handlede i Foriaaelse med de paaagældende Regjeringer om Finansloven. Jeg har ikke taget Pensionerne med — og de ere stegne meget betydelig — og jeg har heller ikke taget Indkvarteringsbyrden med,

hverken den direkte, som Staten betaler eller den indirekte, der kan lægges paa Kommunerne, fordi jeg kun vil give Dem et Billede deraf. Jeg kunde tage et Gjennemsnitaaar efter Forsvarslovens Gjenemførelse i 1880, som jo naturligtvis forøgede Udgifterne ikke ubetydelig, men der vil endda blive ca. 7 Millioners Forskiel mellem den sidst lovlige vedtagne Finanslov og i. Et det sidst alaaede Statsregnskab. Provisoriet er jo steget Aar for Aar. I det Aar i hvilket det stod saaledes for Ministeriet, som nu kunde blive til, hvad det skulde være med Befolkningens Stilling til Erobringen af vor Grundlov og til Talintetjørelsen af Bevillingsretten, var Ministeriet ikke naaget højere op end til 18,603,000 Kroner. Men efterhaanden som Ministeriet syntes det behøvede at stille sig og at de Grovrede begyndte at finde sig i Skæbnen, og vare til at komme i Tale om et Fortag paa denne nye Grundlov, saa steg det i 1886—87 paa det 22,617,000 Kr. i 1887—88 25,933,000 Kr. og paa det Forslag, der nu foreligger forlanges der 25,545,000 Kr. og det vil vistnok naae til meget betydelige Tilgaa endnu. Thi jeg har ikke hørt nogen Udvikling af hvor Ministeren i Foraaet fandt sine 8 a 10 Millioner, eller som han sagde i Foraaet: Lad os staa 8 Millioner. Hvor fandt han dem? De stode ikke forlangte paa Finansloven, ikke heller paa noget Endringsforslag, hvor har han fundet dem? Have hans Venner blandt det højere Bureautrati og Bourgeois og Godsierne ganske Stilhed skillinget, lad os sige 8 Millioner sammen? Dermed er Sagen dog ingenlunde afgjort, derved faar man ingenlunde Ret til at lave en Særkring omkring Kjøbenhavn. Sa det er ogsaa et af de Punkter, dette hans Forhold til de frivillige Selvbefattere, som Ministeren vil have at staa, jeg haaber ikke blir Historiens Domstol til. Nu vaar for. Men vi have ikke hørt Noget om hvor de nævnte 8 Millioner ere komne fra, om de ere faldne ned fra Stjerne, eller de ere leverede andet Steds fra. Jeg kan ikke tvivle paa, at de en Gang ville komme og og komme til Forøvelse af de Tal, jeg her har nævnt. Men det vi allerede nu have naaget til i det sidst afslagne Statsregnskab, er altsaa herved dobbelt saa Meget, som det vil lovlige brugte efter Hærlovens Vedtagelse og Gjenemførelse i 1867, nemlig i Aarene 1868—69, 1869—70 og 1870—71. Det er henimod det Dobbelte Grovverne af vor Grundlov nu bruge af vore Penge til selvlavede Forsvarsforanstaltninger, som det danske Folk gennem sine Udvalgte har for dømt, ikke blot finansielt, men ogsaa poli-